

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Severovou v právní věci žalobkyně a/ Barbory M , bytem , a b/ Zdeňky R bytem i obě zastoupeny JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem se sídlem Plzeň, Kamenická 1, proti žalovanému NUTREND D.S., a.s., se sídlem Olomouc - Chválovice, Selské nám. 9/43, zastoupenému Mgr. Iljou Spurným, advokátem se sídlem Dolany, Továř 144, o ochranu osobnosti,

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaslat žalobkyním do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku doporučený dopis v tomto znění :

„Jako vydavatel reklamního katalogu NUTREND DS, a.s. a kalendáře pro rok 2002, vydaných NUTREND DS, a.s., se omlouváme za zveřejnění fotografie, a to v reklamním katalogu na straně 22 a v kalendáři pro rok 2002 na straně kalendáře pro měsíc srpen. Fotografie Barbory M i a Zdeňky R byly použity bez jejich souhlasu a proti jejich vůli. Za zveřejnění těchto fotografií v katalogu v kalendáři pro rok 2002 se omlouváme Barboře M i a Zdeňce R “

II. **Žalovaný je povinen** uveřejnit na své náklady v časopise „Svět kulturistiky“ do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku text tohoto znění :

„Jako vydavatel reklamního katalogu NUTREND DS, a.s. a kalendáře pro rok 2002, vydaných NUTREND DS, a.s., se omlouváme za zveřejnění fotografie, a to v reklamním katalogu na straně 22 a v kalendáři pro rok 2002 na straně kalendáře pro měsíc srpen. Fotografie Barbory M. _____ a Zdeňky R. _____ byly použity bez jejich souhlasu a proti jejich vůli. Za zveřejnění těchto fotografií v katalogu a v kalendáři pro rok 2002 se omlouváme Barboře M. _____ a Zdeňce R. _____.“

III. **Žalovaný je povinen** zaplatit žalobkyni a/ Barboře M. _____ částku 150.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. **Žalovaný je povinen** zaplatit žalobkyni b/ Zdeňce R. _____ částku 150.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. **Žalovaný je povinen** zaplatit oběma žalobkyním náhradu nákladů řízení v částce 40.855,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejich zástupce.

VI. **Žalovaný je povinen** zaplatit Českému státu na účet Krajského soudu v Ostravě na nákladech řízení částku 35.773,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u soudu dne 18.12.2003 se žalobkyně domáhaly ochrany osobnosti s náhradou nemajetkové újmy v penězích se skutkovým tvrzením, že prvá

žalobkyně je historicky první absolutní mistryní světa v kulturistice bez rozdílu vah pro rok 2001, rovněž mistryní Evropy v kulturistice pro rok 2000 a dále mistryní ČR v kulturistice pro rok 2000. Druhá žalobkyně je pak absolutní mistryní světa v kulturistice pro rok 2002, též absolutní mistryní Evropy. Dále se druhá žalobkyně rovněž umístila třikrát na druhém a dvakrát na třetím místě na mistrovství světa v kulturistice. Obě žalobkyně jsou profesionálními kulturistkami, první žalobkyně od roku 2001, druhá žalobkyně od roku 2002. Žalovaný je obchodní společností, distribuující sportovní a speciální doplňky výživy, které jsou využívány především vrcholovými i amatérskými sportovci na celém území ČR, vydavatelem reklamního katalogu a nástěnného kalendáře, propagujících výrobky žalovaného. V kalendáři pro rok 2002, vydaném žalovaným, je na straně kalendáře pro měsíc srpen otištěna fotografie zachycující obě žalobkyně. Identická fotografie je umístěna na předposlední straně reklamního katalogu vydávaného žalovaným. Předmětná fotografie byla pořízena v minulosti se souhlasem žalobkyň, avšak ke zcela jiným účelům a bez jakékoliv účasti žalovaného. O použití fotografie v těchto propagačních materiálech žalovaného nebyly žalobkyně předem informovány, k takovému použití fotografie nedaly souhlas. Fotografie žalobkyň v reklamním katalogu i v kalendáři je otištěna bez uvedení jmen žalobkyň, což vzhledem k jejich shora uvedenému významnému postavení v oblasti kulturistiky snižuje jejich důstojnost na veřejnosti, stejně tak jako skutečnost, že fotografie na straně kalendáře je umístěna v koláži s podobiznami jiných sportovců, jejichž sportovní úspěchy ve stejném odvětví, jakému se věnují žalobkyně, nedosahují úrovně jejich sportovních úspěchů. Na dalších stránkách kalendáře jsou zobrazeni sportovci z jiných sportovních odvětví s popisem jejich sportovních úspěchů, přičemž tito sportovci nedosahují úspěchů žalobkyň a tím dochází ke snižování důstojnosti žalobkyň mezi osobami, které znají jejich sportovní úspěchy. Fotografická koláž, do které byla předmětná fotografie umístěna, není po umělecké, ani estetické stránce pro žalobkyně uspokojivá natolik, aby mohly takové zobrazení přijmout. Osobnostní práva žalobkyň utrpěla rovněž tím, že zveřejnění fotografie v propagačních materiálech žalovaného vyvolává dojem, že mezi žalobkyněmi a žalovaným probíhá určitá spolupráce, což se nezakládá na pravdě. Žalobkyně nemají zájem na tom, aby jejich osobnost byla spojována s žalovaným, neboť mají výhrady ke jménu a postavení žalovaného ve společnosti. Otištěním předmětné fotografie se žalovaný dopustil neoprávněného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyň. Otištěním fotografie spolu s jinými sportovci, jejichž sportovní úspěchy nedosahují zdaleka sportovních úspěchů žalobkyň, velmi poškodilo profesionální a společenskou pověst žalobkyň, jejich důstojnost a vážnost, pročež se zadostiučinění podle § 13 odst. 1 o.z. nejeví dostačující a jsou zde dány podmínky pro právo žalobkyň na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Žalobkyně se opakovaně pokusily o mimosoudní vyřízení věci s žalovaným, avšak neúspěšně. Částka požadovaná žalobkyněmi je zcela přiměřená, a to již vzhledem ke značným nákladům na provozování sportovního odvětví žalobkyň a rovněž vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně se musely věnovat intenzivní sportovní přípravě po dobu 10 - 13 let, aby byly schopny dosáhnout výsledků a úrovně, které dosahují v současné době. Sportovní úroveň

a výsledky žalobkyň přitom mají podstatný vliv na možný kladný efekt pro obchodní činnost žalovaného, plynoucí z uveřejnění fotografie, jakožto propagace výrobků distribuovaných žalovaným.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhoval zamítnutí návrhu. Nároky žalobkyň považuje za přehnané. Žalovaný požádal SKFČR, s.r.o., jako dceřinou společnost Svazu kulturistiky a fitness ČR o poskytnutí vhodných fotografických snímků pro reklamní účely, neboť žalovaný má s touto společností uzavřenou řádnou smlouvu o reklamě a spolupráci. Mj. bylo pro žalovaného smluvně zajištěno, že je oprávněn užít fotodokumentaci a podkladové materiály pro vlastní potřebu i pro další šíření a uveřejnění v médiích. K tomuto měla společnost SKFČR, s.r.o. poskytnout potřebnou součinnost. Smlouva byla úplatná a SKFČR, s.r.o., který měl práva k obrazovým snímkům zajištěna smluvně u svých členů, poskytoval fotografie pro propagační a reklamní účely žalovanému. SKFČR, s.r.o. poskytl mj. žalovanému i fotografii označenou v žalobě. Žalovaný v dobré víře, neboť měl za to, že souhlasy vyobrazených sportovkyň má SKFČR, s.r.o. smluvně zajištěny, použil poskytnutá vyobrazení žalobkyň do svých materiálů - kalendáře a katalogu výrobků. Náklad byl velmi omezen, když katalogů bylo vytištěno pouze 500 ks a kalendářů pouze 200 ks. Navíc, jakmile byl žalovaný seznámen se skutečností, že žalobkyně nejsou členkami Svazu, okamžitě distribuci zastavil a zbylý náklad nechal skartovat. Š žalobkyněmi vedli jednání a navrhli omluvu v odborných časopisech a finanční zadostiučinění ve výši 30.000,- Kč pro obě žalobkyně. Tato nabídka nebyla přijata. Požadavek žalobkyň je nepřiměřený, jelikož zveřejněná fotografie nesnižovala jejich vážnost ani společenské uplatnění, což žalobkyně potvrdily na jednání dne 4.7.2003. Cena za zveřejnění fotografie obdobného rozměru, úpravy, od srovnatelných sportovců představuje částku do 5.000,- Kč.

Mezi účastníky bylo nesporné, že prvá žalobkyně je historicky první absolutní mistryní světa v kulturistice bez rozdílu vah pro rok 2001, mistryní Evropy v kulturistice pro rok 2000 a dále mistryní ČR v kulturistice pro rok 2000. Druhá žalobkyně je absolutní mistryní světa v kulturistice pro rok 2002 a též absolutní mistryní Evropy. Druhá žalobkyně se umístila třikrát na druhém a dvakrát na třetím místě na mistrovství světa v kulturistice. Obě žalobkyně jsou profesionálními kulturistkami, prvá žalobkyně od roku 2001, druhá žalobkyně od roku 2002. Žalovaný je obchodní společností, distribuující sportovní a speciální doplňky výživy, které jsou využívány především vrcholovými i amatérskými sportovci na celém území ČR. Je vydavatelem reklamního katalogu a nástěnného kalendáře, propagujících jeho výrobky, přičemž v kalendáři pro rok 2002 je na straně pro měsíc srpen otištěna fotografie zachycující obě žalobkyně. Identická fotografie je umístěna na předposlední straně reklamního katalogu.

V řízení bylo prokázáno, že žalovaný použil předmětnou fotografii, zachycující obě žalobkyně bez jejich souhlasu, ke komerčním účelům. Žalovaný použití fotografie nezpochyboval a tvrdil, že fotografii použil v dobré víře, neboť měl za to,

že souhlas žalobkyň s užitím fotografie má smluvně ošetřen Svaz kulturistiky a fitness ČR, s.r.o. (dále jen SKAFČR), který jim předmětnou fotografii poskytl, a to na základě smlouvy o reklamě a propagaci, v níž bylo mj. žalovanému smluvně zajištěno oprávněné užití fotodokumentace a podkladových materiálů pro vlastní potřebu i pro další šíření a zveřejnění v médiích. Tato smlouva byla úplatná a SKAFČR, který měl práva k obrazovým snímkům zajištěna smluvně u svých členů, poskytoval tyto fotografie pro propagační a reklamní účely žalovanému. Byla uzavřena koncem roku 2000 v ústní podobě a následně v písemné formě. Na základě této smlouvy poskytoval SKAFČR žalovanému fotografie k jejich dalšímu užití. Tímto způsobem měla být žalovanému poskytnuta SKAFČR rovněž předmětná fotografie žalobkyň. Tyto skutečnosti byly zjištěny z výpovědí svědků Z _____, O _____ a P _____.

V řízení bylo prokázáno, že předmětnou fotografii žalovanému neposkytly žalobkyně. Žalovaným nebylo ani tvrzeno, že by k omezení všeobecného osobnostního práva žalobkyň došlo na základě jejich vlastní vůle, že by s užitím předmětné fotografie žalovaným vyslovily svůj souhlas. Naopak bylo prokázáno, že žalobkyně sdělily žalovanému svůj nesouhlas s užitím fotografie, následně bylo vyvoláno jednání mezi žalobkyněmi a žalovaným, týkající se případné satisfakce žalobkyň, které skončilo neúspěšně. Tyto skutečnosti byly prokázány výsledkem žalobkyň a svědků Z _____, O _____ Výpovědí svědka A _____ (zhotovitele předmětné fotografie) bylo prokázáno, že rovněž předmětnou fotografii žalovanému za účelem jejího užití neposkytl, což potvrdil ve své výpovědi svědek Z _____.

Dále bylo v řízení prokázáno, že žalovaný vyhotovil 200 kusů předmětného kalendáře, které byly rozeslány do obchodních míst a 500 kusů reklamního katalogu, který byl rozeslán do fitcenter (zjištěno z výpovědi svědka Z _____). V těchto reklamních materiálech byly použity fotografie i jiných sportovců z různých sportovních odvětví. Užití těchto fotografií bylo ošetřeno smlouvou uzavřenou přímo s tímto sportovcem, popř. smlouvou uzavřenou s příslušným sportovním svazem (zjištěno z výpovědi svědka Z _____). Žalovaný uzavřel smlouvu o reklamní spolupráci rovněž s Petrem W _____ (zjištěno z výpovědi svědků Z _____ a W _____) pro roky 2002, 2003 a 2004. Petr W _____, exmistr světa v kulturistice, na základě této smlouvy zastupuje žalovaného při různých jednáních s prodejci a distributory, poskytuje poradenskou službu v časopisech, vystupuje na různých výstavách. Částka sjednaná v této smlouvě se pohybuje ve výši asi 130.000,- ročně, zčásti v hotovosti, zčásti v naturáliích.

V řízení bylo dále prokázáno, že předmětná fotografie je svým obsahem a formou fotografií výjimečnou, když na ní byly zachyceny obě žalobkyně, ve své vrcholné formě, a to za účelem prezentace jejich osoby (zjištěno z výpovědi svědka A _____ a účastnických výpovědí žalobkyň). Fotografie zachycovala dvě kulturistky z Plzně, dvě kulturistky ve vrcholné formě před mistrovstvím světa, dvě významné kulturistky, obě mistry světa. Významné postavení žalobkyň ve světě kulturistiky

bylo jednak učiněno nesporným a jednak bylo prokázáno výslechem svědků (J. F., M., B., Š.). Samotné užití fotografie žalovaným v reklamním katalogu a kalendáři pro rok 2002 z estetického hlediska bylo vnímáno sportovní veřejností a známými žalobkyň negativně. Použití fotografie žalobkyň v koláži s pomerančí působilo špatným dojmem, znevažovalo sportovní význam obou žalobkyň. Tyto skutečnosti byly prokázány výslechem svědků (J. F., M., K., P., Š., Č., M., H. a A.). V řízení bylo rovněž prokázáno, že obě žalobkyně musely vynaložit obrovské a dlouholeté úsilí k dosažení své vrcholné sportovní formy, v níž byly na předmětné fotografii zachyceny (zjištěno výslechem žalobkyň, svědka A.). Vyjádřit se k finanční hodnotě takové fotografie je obtížné, cenu lze stanovit smluvně od tisíce korun do statisíce korun (zjištěno z výpovědi svědka A.). Z výpovědi svědka Z. soud zjistil, že cena jednoho kusu fotografie, včetně autorských práv, kterou kupoval žalovaný od fotografa A. se pohybovala od 2.000,- Kč do 5.000,- Kč, což však není případ fotografie žalobkyň. Tato cena za jeden snímek byla zjištěna i z výpovědi svědka W. Z výpovědi svědka J. soud zjistil, že fotograf A. zhotovil jeho fotografii pro reklamní účely firmy Zubr, když v tomto případě svědek obdržel od firmy částku 400.000,- Kč. Z výpovědi svědka Z. bylo zjištěno, že předmětný kalendář pro rok 2002 byl tzv. crazy kalendář, který měl navodit odlehčující dojem. Bylo rovněž prokázáno, že užití fotografie žalovaným se mohlo vůči žalobkyním nepříznivě projevit, zejména pokud jde o získání sponzorů, kteří jsou pro jejich sportovní činnost nepostradatelní s ohledem na finanční náročnost tohoto sportovního odvětví. Tyto skutečnosti byly zjištěny z výpovědi svědka J. Dále bylo v řízení prokázáno, že žalobkyně kromě své profesionální činnosti v kulturistice, se věnují sportovnímu odvětví kulturistika a fitness z titulu svého zaměstnání (zjištěno z výpovědi svědků B., K., P., Š., Č., M., H.).

Na základě provedeného dokazování učinil soud následující závěr o skutkovém stavu věci. Žalovaný tím, že bez souhlasu žalobkyň užil jejich fotografii ke svým reklamním a komerčním účelům, zasáhl do osobnostních práv žalobkyň, a to do jejich práva k podobizně. S ohledem na okolnosti případu, rozsah, intenzitu, povahu a způsob neoprávněného zásahu se jeví forma pouze morálního zadostiučinění nepostačující, neboť neoprávněným zásahem žalovaného došlo ke snížení důstojnosti a vážnosti žalobkyň ve společnosti ve značné míře.

Předpokladem úspěšného uplatnění práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávněnému zásahu, a jednak to, že tento zásah byl objektivně způsobilý přivodit újmu na právech chráněných ustanovením § 11 a násl. o.z. Ustanovení § 11 o.z. vyslovuje obecnou zásadu ochrany osobnosti a současně uvádí nejnepříjemnější složky a projevy osobnosti, které dále rozvádí v ustanovení § 12 odst. 1 o.z. Obsahem práva k podobizně a k obrazovému snímku (§ 12 o.z.) je uživatelské právo a dispoziční právo subjektu ve vztahu k podobizně. Ve smyslu negativním zahrnuje tento obsah oprávnění bránit se proti neoprávněnému použití

podobizny. Své právo realizuje oprávněný subjekt především dispozičním právním úkonem, jímž uděluje svolení k zachycení podoby, popř. k použití a rozšiřování podobizen a jiných obrazových snímků. I u práva k podobizně poskytuje občanský zákoník osobnostněprávní ochranu jen proti takovému zásahu, který je neoprávněný. Důvody vylučující neoprávněnost zásahu představuje zákonná licence k účelům úředním na základě zákona, zákonná licence k účelům vědeckým a uměleckým, zákonná licence k účelům zpravodajským či jiné důvody vylučující neoprávněnost zásahu. Tyto licence nebyly v řízení prokázány a žalovaným ani tvrzeny. Žalovaný v řízení tvrdil, že oprávněnost užití předmětné fotografie dovozoval z předpokládaného oprávnění k užití fotografie svěřenci SKAFČR, které však prokázáno nebylo. Jiný zákonem dovolený způsob užití předmětné fotografie žalovaný netvrdil a neprokázal. Ze shora uvedeného důvodu je tedy nesporné, že žalovaný užil předmětnou fotografii žalobkyň bez zákonné licence, bez svolení žalobkyň, či jiného oprávněného způsobu (např. souhlas autora snímku), tedy neoprávněně, a zasáhl tak do osobnostních práv žalobkyň. Je dána rovněž pasivní legitimace žalovaného, který předmětný kalendář a reklamní katalog, v nichž byla užitá fotografie žalobkyň vydal, což bylo nesporné.

Podmínkou vzniku občanskoprávních sankcí dle § 13 o.z. je existence zásahu, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu, spočívající buď v porušení či jen v ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální jednotě, neoprávněnost (protiprávnost) zásahu a existence příčinné souvislosti. Jak bylo uvedeno shora, byla v řízení existence zásahu (užití fotografie žalobkyň) objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu v osobnostních právech jednoznačně prokázána, rovněž jako neoprávněnost toto zásahu (užití fotografie bez souhlasu žalobkyň v rozporu s objektivním právem). Nesporná je rovněž příčinná souvislost mezi neoprávněným zásahem do osobnosti fyzické osoby objektivně způsobilým vyvolat nemajetkovou újmu a vznikem této nemajetkové újmy.

Za této situace se soud dále zabýval nárokem žalobkyň na přiznání přiměřeného zadostiučinění. Zadostiučinění podle § 13 o.z. spočívá v určitém plnění morálním - nepeněžitým a peněžitým. S ohledem na prokázané okolnosti případu, kdy kalendář a katalog, obsahující fotografii žalobkyň, byl jednoznačně šířen mezi širokou sportovní veřejností, má soud za to, že je nepostačující morální zadostiučinění (omluva) pouze ve formě osobního dopisu adresovaného žalobkyním. S ohledem na prokázanou skutečnost, kdy následky neoprávněného zásahu postihly žalobkyně právě v jejich profesionální sportovní činnosti, má soud za to, že účinnou a přiměřenou satisfakcí bude omluva žalovaného právě v tom prostředí, v němž k neoprávněnému zásahu došlo a kde se sportovní veřejnost o tomto neoprávněném zásahu dozvěděla. Z praktického hlediska pak považuje soud zveřejnění omluvy v časopise určeném tomuto sportovnímu odvětví, tedy v časopise "Svět kulturistiky" za zcela přiměřený a oprávněný.

Dále soud posuzoval, zda jsou splněny předpoklady pro přiznání zadostiučinění

v penězích, tedy zda morální zadostiučinění se jeví v tomto konkrétním případě nepostačujícím a tedy již neúčinným a že neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti žalobkyň či jejich vážnosti ve značné míře. S ohledem na prokázané okolnosti případu, rozsah a intenzitu zásahu soud považuje pouze morální satisfakci za nedostatečnou. Je nutno přihlídnout k významnému postavení žalobkyň ve sportovním světě, k charakteru samotného užití fotografie v kalendáři a katalogu žalovaného, k negativnímu dopadu užití fotografie ve vztahu k osobám z jejich okolí, v jejich podnikání a rovněž pokud jde o finanční zajištění jejich další profesionální sportovní činnosti, či vztah k jiným obchodním partnerům. Při svých úvahách soud vycházel rovněž ze zjištění o počtu vydaných kusů kalendáře a reklamního katalogu, ze zjištění o charakteru předmětného kalendáře (tzv. crazy kalendář), když má za to, že právě charakter kalendáře umocňuje požadavek souhlasu žalobkyň s užitím fotografie v kalendáři s takovým obsahem a účelem. Žalovaný při užití fotografie žalobkyň nečinil žádné právně významné kroky k ošetření podmínek pro řádné a zákonem dovolené užití fotografie, přes své postavení na obchodním trhu v oblasti sportovní a speciální výživy. Přitom si byl dobře vědom svých povinností ošetřit si podmínku užití fotografií řádným a zákonným způsobem, což bylo prokázáno zjištěním o smlouvách, které žalovaný s jinými sportovci či sportovními svazy uzavřel. Účelem užití fotografie žalovaným bylo využití významu postavení žalobkyň ve sportovním světě, a to k reklamním účelům. Ze všech těchto důvodů považuje soud požadavek žalobkyň na přiznání nemajetkové újmy v penězích, a to ve výši 150.000,- Kč každé z nich, za zcela přiměřený.

Vzhledem k tomu, že řízení ve věcech ochrany osobnosti podléhá dle § 118b o.s.ř. zákonné koncentraci řízení, je nutné, aby účastníci označili důkazy k prokázání svých tvrzení nejpozději do skončení prvního jednání, které se konalo. Pokud jde o důkazní návrh žalobkyň označený jako - české noviny a časopisy, zahraniční literatura, česká literatura, zahraniční noviny a časopisy, tyto podle názoru soudu nebyly žalobkyněmi označeny takovým způsobem, aby bylo zřejmé, o jaké listiny se jedná. Pokud tyto listiny žalobkyně konkrétně označily až u druhého jednání, které se ve věci konalo, učinily tak v rozporu se zákonem a soud k těmto důkazům nepřihlížel, proto byly tyto důkazní návrhy zamítnuty. Ze shodného důvodu byl zamítnut rovněž listinný důkaz označený jako - příprava na závody. Také důkazní návrh žalobkyň na výslech svědků Richarda R a Zuzany K byl soudem zamítnut jako nepřipustný, neboť byl soudu navržen až po skončení prvního jednání ve věci. Přičemž se jednalo o důkazy, jimiž nemohla být zpochybněna věrohodnost provedených důkazů, jak tvrdily žalobkyně, avšak měla z nich být učiněna jiná skutková zjištění, než byla učiněna z výpovědi slyšeného svědka Z. Pro nadbytečnost byly zamítnuty důkazní návrhy - obsah internetových stránek, korespondence se společností Awefilm, neboť z těchto důkazů nemohlo být pro posouzení věci učiněno žádné právně významné zjištění.

Důkazní návrhy žalovaného - výslechem svědka H a smlouvou uzavřenou s H, byly krajským soudem zamítnuty pro nadbytečnost, neboť

by z nich nemohlo být učiněno pro posouzení věci žádné právně významné zjištění. Pro nepřipustnost byl zamítnut důkazní návrh žalovaného - dotaz na SKFČR ohledně skutečnosti, kdy žalobkyně přestaly být členkami svazu, neboť tento důkazní návrh byl učiněn až po skončení prvního jednání ve věci.

Výrok o náhradě nákladů řízení je dán dle § 142 odst. 1 o.s.ř., tedy plným procesním úspěchem žalobkyň. Náklady řízení představuje soudní poplatek z návrhu ve výši 2 x 7.300,- Kč, soudní poplatek ve výši 300,- Kč z návrhu na delegaci vhodnou a soudní poplatek ve výši 200,- Kč za zaslání spisu k nahlédnutí. Dále se jedná o odměnu za zastoupení, která v souladu s § 6 odst. 1 písm.a/ vyhl. č. 484/2000 Sb. činí 12.500,- Kč za každou ze žalobkyň. Zástupci žalobkyň byl přiznán 7 x režijní paušál po 75,- Kč ve výši 525,- Kč, cestovné osobním vozidlem (Plzeň - Ostrava a zpět celkem 1.000 km, k jednáním ve dnech 25.5.2004, 5.10.2004 a 10.5.2005, při průměrné spotřebě vozidla 12,1 l benzínu natural, v ceně dle vyhlášky) v částkách 2 x 6.640,- Kč a 7.115,- Kč, a náhrada za ztrátu času (30 půlhodin po 50,- Kč) ve výši 1.500,- Kč. Celková výše těchto nákladů (bez soudních poplatků) představuje částku 21.895,- Kč, přičemž žalobkyním byla dále přiznána částka představující 19% DPH v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř. ve výši 4.160,- Kč. Celková výše nákladů řízení činí 40.855,- Kč, když tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobkyním ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.), k rukám jejich zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Výrok o náhradě nákladů státu je dán dle § 148 odst. 1 o.s.ř., kdy s ohledem na výsledek řízení byla žalovanému uložena povinnost zaplatit státu náklady řízení, které platil a které v tomto případě představují vyplacené svědečné v celkové výši 35.773,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání,
a to do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení,
prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě,
k Vrchnímu soudu v Olomouci, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí,
může se oprávněný domáhat jeho soudního výkonu.

Krajský soud v Ostravě
dne 14.6.2005

JUDr. Lenka Severová
samosoudkyně